

୨୫ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୭ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ଜଲସା ସୁଲୀ ଡ଼ରଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ଜର୍ମାନୀ

ଯଦି ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କୁ ସଜୋଟ ନବୀ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଳ, ଉପାସନା ତତ୍ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଚାରିତ୍ରିକ ନମୁନା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ସହ ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବା କେବଳ ମୁହଁରେ ଘୋଷଣା କରିବା ଓ ନାରା (ଶ୍ଳୋଗାନ) ଦେବାରେ ସୀମିତ ରହିନଯାଉ ବରଂ ତାହାର ପରିପ୍ରକାଶ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ନମୁନାକୁ (ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନରେ) ଆପଣାଇ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନଓର ଅ:ବ କହିଲେ- ଆଜି ଆମେ ଏଠାରେ ଜଲସାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇଛେ । ଯେପରି କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦି ଜାଣନ୍ତି ଆମ୍ଭର ଏଠାରେ ଏକତ୍ର ହେବା କୌଣସି ସାଂସାରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କିମ୍ବା ହୋ ହାଲୁ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏଥିପାଇଁ କି ଜଲସାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସାମିଲ୍ ହେବା ସହିତ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶରେ ରହି ନିଜ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ (ସ୍ତର)ରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବା ଏବଂ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବତାଇବା ଅଟେ । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅମଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ସହିତ ଈଶ୍ୱର ଭୟ ରଖି ଅଲ୍ଲୁହତାଲା ଓ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ନିଜର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହି ଜଲସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କର କିଛି ମତ୍ତବ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆସ୍ଥାର ପ୍ରଭାବ ମଣିଷର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ଇସଲାମର ଦୁଇଟି ଭାଗ ରହିଛି ପ୍ରଥମ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ସହ କାହାରିକୁ ସମତୁଲ୍ୟ (ଶିରକ୍) କରିବା ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଦୟା ବଦଳରେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ବୁଝି ତାହାର ସମ୍ପାଦନ କରିବା ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ ଓ ତୁଟିହୀନ ଆସ୍ଥା ରଖିଥାଏ ତଥା ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ସହ କାହାରିକୁ ସମତୁଲ୍ୟ କରିନଥାଏ ତେବେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୟଂ ହିଁ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆସ୍ଥାକୁ ହାତଛଡ଼ା କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦଜ୍ଜାଲ୍ ଆଦିକୁ ଅଲ୍ଲୁହ ମଣିନେଲେ ।

ହଜୁର ଅନଓର ଅ.ବ କହିଲେ- ଆମେ ଦେଖୁଅଛେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀର ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରଶାସକମାନେ ସାଂସାରିକ ଶାକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ (ନିଜର) ଈଶ୍ୱର ମଣିନେଲେଣି ଏବଂ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ନଇଁ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଆଜି ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି । ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶାସକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି ଅଭିନ୍ନ । ହଜରତ ସମିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁହତାଲା ମୋତେ ବାରମ୍ବାର ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଅଲ୍ଘୈରୁ କୁଲୁହୁ ଫିଲ୍ କୁରଆନ ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଯାହା କି ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କି ସେ (ପ୍ରଭୁ) ଅଲ୍ଲୁହ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ । ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଓ ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାର ସନ୍ଧାନ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କର । ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ଉପାସନାକର, ତାଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କର ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଏହି ଜମାଅତର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲୁହତାଲାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ ଦୁଆ ଓ ଉପାସନାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ମୂଳକ ଜ୍ଞାନ (ହାସଲ କରିବା) ଅଟେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଯେ ଦୁଆ କରେ କିନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ ସେ ଭୁଲ୍ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଯେ (କେବଳ) ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମଣିଥାଏ । ସେ ନାସ୍ତିକ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଦୁଆ ଓ ଚେଷ୍ଟା ଉଭୟକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଇସଲାମ ଅଟେ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ପାପ ଓ ଅମନଯୋଗରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏଭଳି ଯୋଜନା କର ଯେପରି ଯୋଜନା କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏଭଳି ଦୁଆ କର ଯେମିତି ଦୁଆ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ସୁରେ ଫାତିହାରେ ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହାଯାଇଛି କି ଯେତେବେଳେ ମୋମିନ୍ ଇୟାକାନାବୁଦୁ କହିଥାଏ କି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ହିଁ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ । ଏଥି ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହା ହୃଦୟରେ ଏହା ଉକ୍ତିପାରିଥାଏ କି ମୋର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ବା କ'ଣ ଯେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲୁହଙ୍କ ଉପାସନା କରିପାରିବି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ମୋତେ ତାହାର କୃପା ଓ ଦୟା ଲାଭ ହୋଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଗକୁ କୁହାଗଲା କି ଓଈୟାକାନାସତୟିନ୍ ଅର୍ଥାତ ଏଥିପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି । ଏହା ଏକ ଅତି ସୁସ୍ଥ ମାମଲା ଯାହାକୁ ଇସଲାମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ବୁଝି ନାହିଁ । ଏହି ଯୁଗରେ ଆମେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ, ଲୋକମାନେ ଯୋଜନା ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ବରଂ ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକର ଏଭଳି ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ କି ଯୋଜନା କରିବାକୁ ହିଁ ନିଜର ଈଶ୍ୱର ମଣିନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଆ କରିବାକୁ ପରିହାସ କରାଯାଉଛି

ତଥା ଏହାକୁ ଏକ ଅଯଥା କାର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏସବୁ ଯୁରୋପର (ରାତିନୀତି) ଅନୁସରଣ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଘଟୁଅଛି ଏବଂ ଏହା ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲା ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୂରେଇ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ଏହି ଜମାଅତର ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ସମସ୍ତେ ମନେରଖନ୍ତୁ ରାତି ପରମ୍ପରା ପରି ବୟତ କରି ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା କିମ୍ବା ମୋତେ ଜମାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ କଦାପି ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ କାରଣ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲା ହୃଦୟକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି, ନା କି ମୁହଁର କଥାକୁ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେଲେ ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲୀଖ ବାରମ୍ବାର କହିଛନ୍ତି- ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କି ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୃଦୟର ସହିତ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲାଙ୍କୁ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ତଥା ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କୁ ସଜ୍ଜୋଟ ନବୀ ବିଶ୍ୱାସ କର । ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ଅଲ୍ଲୀଖଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସହିତ ଏଭଳି ପୁସ୍ତକ ଓ ଶରିୟତ କର୍ମାମତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବାର ନାହିଁ (ବୋଲି) ବିଶ୍ୱାସ ରଖ ।

ଅନେକ ଲୋକ ଆପତି କରିଥାନ୍ତି କି ଏହି ଜମାଅତ (ଗଠନ) କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କ'ଣ ଥିଲା । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଜମାଅତ ଗଠନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି ? ହଜୁର କୁହନ୍ତି (ଲୋକମାନଙ୍କ) ଆତ୍ମା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି କି ତାହାର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହିଁ ବାକି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲା ଏହି ଜମାଅତ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମାର ଆତ୍ମା (ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ଫୁଲ୍କିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ଆପତି କରିବା କ'ଣ ନିରର୍ଥକ ଓ ଅସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ସୁତରାଂ ମନେରଖ ଏଭଳି କୁମନ୍ତୁଣୀ କଦାପି କାହରି ହୃଦୟରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନମଗ୍ନ ହୋଇ କାମ କରାଯାଏ ତେବେ କଦାପି ଏପରି କୁମନ୍ତୁଣୀ ହିଁ ହୃଦୟରେ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମକୁ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯାହାକି ମଣିଷକୁ ପାପାରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ଏବଂ ସେହି ପରମ୍ପରା ଓ ଅଭ୍ୟାସର ଅନୁଚରମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଏଥିପ୍ରତି ନଥାଏ, ନା ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ତୀକ୍ଷଣ ଓ ଗଭୀର ଦୃଷ୍ଟି ଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ କବେଳ ଚୋପା ରହିଛି, ମଗଜ ନୁହେଁ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ.ବ କହିଲେ- ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲାଙ୍କ ସହ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାକୁ ଚିହ୍ନିବା, ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୟଂ ଅମଳ କରିବା ଅଟେ ତେବେ ଆମେ ଯେ କି ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ, ନିଜର ଆତ୍ମା ଓ ଅମଳର ସଂଶୋଧନ ମଧ୍ୟ ତଦନୁଯାୟୀ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ଆମକୁ ଦେଖିବାର ଅଛି କି କ'ଣ ଆମର ବୟତ ବାସ୍ତବିକ, ନା ମାତ୍ର ମୁହଁରୁ କହିବା (କଥା) ପରି ଅଟେ । କ'ଣ ଆମର ଉପାସନା ଅଲ୍ଲୀଖଙ୍କୁ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ମଣି ଅଟେ ନା ନାହିଁ । ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ପାଠ ବେଳା ନମାଜ ପାଠ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ମୋ ସହ ସାକ୍ଷାତ କଲାବେଳେ କହିଦେଇଥାନ୍ତି କି ଦୁଆ କରିବେ ଆମେ ଯେପରି (ପାଠବେଳା) ନମାଜ ପାଠ କରିପାରିବୁ ଯେତେବେଳେ କି ଏହା ମୂଳ ଆଦେଶ ଅଟେ ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋମିନ୍ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତ କରିବା ପରେ (ଆମକୁ) ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆଗ୍ରହ ସହକାରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ୍ ନା କି ସମସ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରିବା ଏବଂ କହିଦେବା କି ଆମ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବେ ଯେପରି ଆମେ ନମାଜ ପାଠ କରିବୁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିପାଇଁ ଯୋଜନା କରିବା ଓ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଦୁଆ ଓ ଚେଷ୍ଟା କର ଇୟାକାନାବୁଦୁ ଓ ଇୟାକାନସ୍ତୟିନ୍ ଯେତେବେଳେ ଏହା ମୁହଁରୁ କହିଥାଏ ସେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦକୁ କେବଳ ସେହି (ମୁଖ)ରେ ହିଁ ସୀମିତ ରଖ ନାହିଁ ବରଂ ଗଭୀର ହୃଦୟରୁ ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ତଦନୁଯାୟୀ ଅମଳ କର । ଯଦି ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କୁ ସଜ୍ଜୋଟ ନବୀ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଳ, ଉପାସନା ତତ୍ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଚାରିତ୍ରିକ ନମୁନା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦେଖ ଆପଣ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ, ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ, ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତମ ଆଚରଣ ଆଦି ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ଘରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାବନାକୁ କଷ୍ଟ ଲାଗିଲା ପରି କାର୍ଯ୍ୟ ନକରିବାର ନିଦେଶ ଦେଲେ । ପୁଣି ଆପଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ନମ୍ର ଆଚରଣ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି । ହଜୁର ସ.ଆ ଆମକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଆତ୍ମୀୟ ଲାଗିଲା ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ଓ କଳି ଝଗଡ଼ା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଏବଂ ଏସବୁ ଆପଣ ସ୍ୱୟଂ ଆମକୁ (ଅମଳ) କରି ଦେଖାଇଲେ । ଅନ୍ୟର ଧନ ଆତ୍ମସାତ କରିବାକୁ ଆପଣ ଦୃଢ଼ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାରଣ କଲେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆପଣ କରି ଦେଖାଇଲେ । ଯେଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ହେଉ ନା କାହିଁକି ନମ୍ରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ସତ୍ୟତାର ସବୋର୍ଡ଼ ସ୍ତର ହାସଲ କରିବା ଆଦି କେଉଁ ଆଚରଣରେ ବା ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ନୁହନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସଜ୍ଜୋଟ ନବୀ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ

ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସତ୍ଵରେ ଏହି ଯୁଗର ଇମାମ ମଣୁଅଛୁ ତେବେ ନିଜ ଅମଳ ଓ ନିଜ ଉପାସନାର ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଓ ତାହାର ଆଦେଶାବଳୀ କି ସେ ଆମକୁ କ'ଣ କରିବା ଓ କ'ଣ ନକରିବାକୁ କହିଛି ଏବଂ ଆମେ କ'ଣ କରୁଛେ, କେଉଁ ଅପକର୍ମରୁ ଆମେ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେଣି ଏବଂ କେଉଁ ଅପକର୍ମକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଜନ କରି ନାହେଁ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଓ ଘୋଷଣାକୁ ଆମକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ବୁଝିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଅତଏବ ଏହି ଯୁଗ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଛି ଏବଂ ବିକାଶ ନାମରେ ଆମ ଉପରେ ଚତୁର୍ଥା ପ୍ରତି ଦିନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମକୁ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ନେଇ ଚାଲିଛି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏହା ଅହେମଦିଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ, ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଏବଂ ଏଥିରେ ପ୍ରତି ଦିନ ଉନ୍ନତି କରି ଚାଲିବା । ଆମର ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ସହ ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବା କେବଳ ମୁହଁରେ ଘୋଷଣା କରିବା ଓ ନାରା (ଶ୍ଳୋଗାନ) ଦେବାରେ ସୀମିତ ରହିନଯାଉ ବରଂ ତାହାର ପରିପ୍ରକାଶ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ନମୁନାକୁ (ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନରେ) ଆପଣାଇ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ନହେଉ କି ଆପଣଙ୍କ ନାମର କେବଳ ନାରା ଲଗାଇ ଦେବା ଏବଂ ତାପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ନାମରେ କରିବା ଯେପରିକି ଆଜିକାଲି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ଅନେକ ପ୍ରଶାସନିକ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନମାନ ଗଠିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅମଳ ଇସଲାମ ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କୁ ଏକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ (ଭାବରେ) ଦର୍ଶାଉଛି । ସେହି ଦୟାର ସାଗର ଯେ ସମସ୍ତ ଯୁଗ ପାଇଁ ଦୟା ଓ କରୁଣାର ସାଗର ହୋଇ ଆସିଥିଲେ, ଏମାନେ ନିଜ ଅମଳ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ରୂପେ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା କଦାପି ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଯୁଗରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ଆଗମନ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଆମେ ଇସଲାମର ପ୍ରକୃତ ଚିତ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛୁ ।

ସୁତରାଂ ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରକୃତ ଚିତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚରିତ୍ର ଆପଣାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏହି ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ କି ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଳ ଉତ୍ତମ ଅମଳ ହେଉ ଏବଂ ଆମେ ସଜତାନର କବଳରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ସହିତ ଅଲ୍ଲୀଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇ ରହିବା ନଚେତ୍ ଯେପରିକି ହଜୁର ଆ.ସ କହିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ପାଠ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ନମାଜ ଭୃଷ୍ଟରେ ହିଁ ଅଟେ ରହିଯାଇଥାଏ ଅରସ୍ରେ (ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ଆସ୍ଥାନରେ) ପହଂଚିନଥାଏ । ଅରସ୍ରେ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କୁ ଏପରି ନମାଜର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ କାରଣ ସେଥିରେ ନିଷ୍ଠା ନଥାଏ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ନମାଜକୁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ନମାଜ କୁହାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ସହ ସଜୋଟ ଓ ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ାଯାଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଓ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବାରେ ଏପରି ସମର୍ପି ଦେବା ଓ ଧର୍ମକୁ ସଂସାର ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାରେ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେବା କି ନିଜ ପ୍ରାଣର ଆହୁତି ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବା । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ଯେ, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ନମାଜ ନମାଜ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗୁଣ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇନଥାଏ ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତତାର ନମୁନା ଦେଖାଇ ନଥାଏ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ନମାଜ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅମଳ (କାହାରିକୁ) ପ୍ରଭାବିତ କରିନଥାଏ ।

ପୁଣି ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କ'ଣ ଅଟେ । ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଈଶ୍ଵର ଭୟ ଅର୍ଥ ଅପକର୍ମର ସୁସ୍ଥ ମାର୍ଗରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ଏତିକି ନୁହେଁ କି ଜଣେ କହି ଦେବ କି ମୁଁ ପୁଣ୍ୟବନ୍ଧ ଅଟେ । ଏଥିପାଇଁ କି ମୁଁ କାହାରି ଧନ ଆତ୍ମସାତ କରି ନାହିଁ, ଚୋରି କରି ନାହିଁ, ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟିରେ କାହାରିକୁ ଦେଖି ନାହିଁ, କୁଳର୍ମ କରି ନାହିଁ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏପରି ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ଜ୍ଞାନବନ୍ଧଙ୍କ ନିକଟରେ ହାସ୍ୟସ୍ଵଦ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ଓ ଅସଲ ପୁଣ୍ୟ ମାନବ ଜାତିର ସେବା କରିବା ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ତଥା ସେହି ମାର୍ଗରେ ପ୍ରାଣ ବଳି ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବା ଅଟେ । ଯେପରି ଅଲ୍ଲୀଃ କହିଲେ- ଇନ୍ନଲ୍ ଲଜିନା ମାଥଲ୍ ଲଜିନାତ୍ ତକୌ ଓଲ୍ ଲଜିନା ହୁମ୍ମୁହସିନ୍ନୁନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲୀଃ ସେମାନଙ୍କ ସାଥରେ ଥାନ୍ତି ଯେ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହି ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ବେଶ୍ ଭଲଭାବରେ ମନେରଖ କେବଳ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା କୌଣସି ସୁଗୁଣ ନୁହେଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ବଡ଼ ବଡ଼ ଅପକର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟା ବଚନ ଅଟେ । ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲି କି ସେଥିରେ ସହସ୍ର ଆଦେଶ ରହିଛି, ଯାହାର ପାଳନ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ଉକ୍ତ ଆଦେଶାବଳୀର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଉଛି । ପୁଣି ଏପରିକି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ କି କେତେକ ମିଥ୍ୟା ଦୋକାନୀମାନେ କହିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ବେଶ୍ ମନଗଢା ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ କି ଅଲ୍ଲୀଃତାଲା ଏହାକୁ ରିଜିଷ୍ଟ୍ (ଖରାପ)ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକ

ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା କହିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିନଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଅପକର୍ମ ହିଁ ମଣିନଥାନ୍ତି । ଅତୀତ କାଳ ବେଳେ ମଧ୍ୟ ମିଛ କହିଥାନ୍ତି ମଣିଷ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟବାଦୀ ହୋଇନଥାଏ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଥ୍ୟାର ସମସ୍ତ ଶାଖାରୁ ଦୂରେଇଯାଇ ନାହିଁ ।

ଆଉ ଏକ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର (ଦୋଷ) ଢାଳିବା ଅଟେ । ଯାହାକି କେବଳ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ନୁହେଁ ବରଂ ଏତତ୍ ଦ୍ଵାରା ମଣିଷ ଅନେକ ଝଗଡ଼ା ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପାଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସଂସାରକୁ ମଧ୍ୟ (ବିପତ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷା କରିଦେଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଏହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି ଯେ ଜମାଅତରେ ପାରସ୍ପରିକ କଳହ ବେଶ୍ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ସାଧାରଣ ଝଗଡ଼ାରେ କ୍ରମେ ପରସ୍ପରର ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଆକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଲାଗୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲ୍ଵତାଲାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ନାମ ସତାର୍ ଅଟେ ତେବେ ଏମାନେ କାହିଁକି ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷମା ଓ ଅଣଦେଖା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ କି ସେମାନେ ନିଜ ଭାଇର (ଦୋଷ) ଢାଳିବା ସହିତ ତାହାର ଅସମ୍ମାନ ଓ ଉପହାସ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଥିବାର ଦେଖୁଲି କି ଜଣେ ରାଜା କୋରାନ ଲେଖୁଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ଜଣେ ମୌଲବି କହିଲେ (ଆପଣ) ଏହି ଆୟତ ଭୁଲ୍ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ରାଜା ଉକ୍ତ ଆୟତ ତଳେ ଗାର ଟାଣିଦେଇ କହିଲେ ଏହାକୁ କାଟି ଦିଆଯିବ । ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ରାଜା ଟାଣିଥିବା ଗାରଟିକୁ କାଟିଦେଲେ । କେହି ଜଣେ ପଚାରିଲେ ଏପରି କାହିଁକି କଲେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ପ୍ରକୃତରେ ମୌଲବି ଭୁଲ୍ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗାର ଏଥିପାଇଁ ଟାଣିଦେଲି କି ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆଘାତ ନଲାଗୁ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏହା ଅହଂକାରର ମୂଳ ଓ (ଭୟଙ୍କର) ରୋଗ ଅଟେ କି ଅନ୍ୟର ଭୁଲ୍ ଧରି ତାହାକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା । ଏପରି କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ମଣିଷ ଖରାପ (ମନ୍) ପାଳଟିଯାଇଥାଏ, ଏପରି କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏସମସ୍ତ ମାମଲା ଈଶ୍ଵର ଭୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ନିଜର ବାହ୍ୟ ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ମାମଲାରେ ଈଶ୍ଵର ଭୟ ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ, କାରଣ ତାହା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅହଂଭାବ ନଥାଏ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଈଶ୍ଵର ଭୟ ଧାରଣ କର କାରଣ ତାହାପରେ ହିଁ ଅଲ୍ଲ୍ଵତାଲାଙ୍କ ବିଭୂତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଧର୍ମଭୀରୁକୁ ସଂସାରର ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇଥାଏ, ଅଲ୍ଲ୍ଵ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଢାଳି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆପଣ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି କି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଥାଏ କି ସେମାନେ ନିଜ ଭାଇ ଉପରେ ହଠାତ୍ ଖରାପ ଆରୋପ ଲଗାଇ ବସିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମାନବ ଜାତିର ଉପକାର କର ନିଜ ଭାଇ ସହ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ସହ ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ କର ଏବଂ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଶିରକ୍ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହ କାରଣ ଏହା ଈଶ୍ଵର ଭୟ ଧାରଣ କରିବାର ମୂଳ ଇଚ୍ଚା ଅଟେ ।

ନିଜ ଭାଇର ଦୋଷ ଦେଖି କି ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଉଚିତ୍ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜୁର ଆ.ସ ଅଧିକ ସ୍ଵିକରଣ କରି କୁହନ୍ତି- ମୋତେ ନିଜ ଜମାଅତକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି କି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଚିଡ଼ି ଉଠୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବୈଠକରେ କାହାରିକୁ ମୁଖି କହିଦେବା ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଯଦି ନିଜ ଭାଇର କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖିବାକୁ ପାଆନ୍ତେ ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ଦୁଆ କର କି ଅଲ୍ଲ୍ଵ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନା କି ତାହାର ପ୍ରଚାର କର । ଯଦି କାହାର ପୁତ୍ର କୁକର୍ମୀ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ନଥାଏ ବରଂ ତାହାକୁ ନେଇ ଏକାନ୍ତରେ ବୁଝାଇଥାଏ କି ଏହା ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ । ସୁତରାଂ ଯେପରି ଦୟା, କ୍ଷମା ଏବଂ ନମ୍ର ଆଚରଣ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହ କରୁଅଛ ସେହିପରି ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହ କର । ଯାହାର ଚରିତ୍ର ଉତ୍ତମ ନୁହେଁ ମୋତେ ତାହାର ଆସ୍ଥାକୁ ନେଇ ଭୟ ଲାଗୁଛି । କାରଣ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଅହଂକାରର ମୂଳ ରହିଛି । ଯଦି ଅଲ୍ଲ୍ଵ ତାହା ଉପରେ ରାଜି ନହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଚାଲ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଦୁଆ କରୁଥାଅ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଆମର ବିଜୟୀ ହେବାର ଅସ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହେବା, ଅଲ୍ଲ୍ଵଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଓ ପାଠବେଳା ନମାଜ ପାଠ କରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ । ନମାଜ ଦୁଆ ସ୍ଵୀକାର ହେବାର ଚାବିକାଠି, ଯେତେବେଳେ ନମାଜ ପାଠ କର ସେତେବେଳେ ଦୁଆ କର (କଦାପି) ଅବହେଳା କର ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପକର୍ମ ତାହା ଅଲ୍ଲ୍ଵଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେଉ ଅବା ଭକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହ ।

ଅଲ୍ଲ୍ଵତାଲା ଆମକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ଏହି ସ୍ତର ହାସଲକାରୀ ହେଉ ଓ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତ କରିବା ପରେ ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝି ତାହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ କରିବା ସହିତ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

* * * * *
Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
25th August 2017